

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΩΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » ἐσωτερικὸν . . » » 15	Ὁδὸς Πινακοτῶν
» τοῖς κκ. Φοιτηταῖς » α 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ τῆς ἀντισηπτικῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομίας. (Συνέχ.). — Ἱατρικὴ κλινικὴ (Hôpital de la Charité) τοῦ καθηγητοῦ Hardy. Περὶ τῆς πορείας, ἐπιπλοκῶν καὶ θεραπείας τοῦ διαβήτου, ὑπὸ Δοῦκα Δημητριάδου, ἱατροῦ (ἐν Λαμίας). (Συνέχ.). — Θεραπεία ταινίας. — Δυσπνοίας θεραπεία. — Ὁδονταλγίας θεραπεία. — Διάκλυσμα στόματος. — Ἐπιφυλλίς. Ἡ Αἰθιοπία ὑπὸ ἱατρικὴν ἔκφασιν, ὑπὸ Ν. Π. Παρίση. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. (ΚΑΤΑ MOSETIG):

Ἐκ τῆς Εἰσηγητηρίου διδασκαλίας τῆς χειρουργικῆς
ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ὑπὸ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομίας:

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 305).

Εἴρηται ἤδη ὅτι τὰ πρὸς ἐπίδεσιν τραυμάτων ὀλικά, περιέχοντα πολὺ ποσὸν ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ῥαδίως προκαλοῦσι δερματίτιδα, ἥτις
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΣΤ'. 23

μετά ταύτα συντελεῖ, καθ' ἑαυτήν, εἰς τὴν τοῦ φαρμάκου ἀπορρόφησιν. Τούτου λοιπὸν ἐνεκὰ αὐτῆς ὁ Αἰστέρος κατέβηκε μεγάλας προσπάθειάς ἵνα ἀποτρέψῃ τὴν τοῦ φαρμάκου ἀπορρόφησιν, καὶ οὕτω καταστήτῃ ὅπως ἀβλαβὲς τοὺς δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἀντισηπτικῶς παρεσκευασμένους ἐπιδέσμους. Ἀνεῦρε λοιπὸν ὅτι ἐὰν ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου διαλυθῇ ἐν τινι λευκωματώχῳ ὑγρῷ, αἴρεται πᾶσα ἐρεθιστικὴ αὐτῆς ἰδιότης ἐπὶ τοῦ δέρματος. Ἀνεῦρε πρὸς τούτοις ὅτι τοιοῦτότροπος διάλυσις τοῦ φαρμάκου καὶ ἐν ἀναλογίᾳ ἔτι 1 ο/ο καὶ ἐπὶ 2½ ὥρας τεθείσα ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς ἐπιφανείας λεπτοφυεστάτου δέρματος καὶ οἶοναι ἀραρότως ἐπ' αὐτῆς στηριχθεῖσα, γίνεται ἀνεκτὴ ἀπολύτως ἀνευ οὐδενὸς τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ. Αὕτη λοιπὸν ἡ ἀνακάλυψις εἶναι μεγίστη καὶ σημαντικώτατη διὰ τὸ μέλλον τοῦ δι' ἄχνης ὑδραργύρου παρεσκευαζομένου ἀντισηπτικοῦ ἐπιδέσμου, ἐπειδὴ διὰ ταύτης δυνατόν ἔστι ἀποσβεσθῆναι πᾶς μέχρι τοῦδε ὑπάρχων φόβος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ. Ὁ Αἰστέρος ὅμως ἀνεῦρε καὶ ἔτι πρὸς ἡμετέραν ὅτι ἡ ἀκρίβης καὶ ἀναποχώριστος ἑνωσις τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου μετὰ τοῦ λευκώματος κωλύει καὶ τὴν πτῆσιν αὐτῆς, καὶ οὕτω φαίνεται ἐξησφαλισμένη ἡ ὁρμή καὶ ἐσχαὶ παραμένονσα ἐνέργεια τῶν πρὸς ἐπίδωσιν ὑλικῶν, τῶν διὰ τοιούτων διαλύσεων παρεσκευαζομένων. Ὁ Αἰστέρος δὲ χωρεῖ καὶ ἔτι περαιτέρω ὁδηγολόγῃ προτείνει νὰ γίνῃται χορηγίαι ὁρμῶν ἵππου αἵματος πρὸς διάλυσιν τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, ἐπειδὴ τὸ αἷμα τῶν ἵππων, ὑπομεινόμενον, ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τοῦ πλακοῦντος ἔκλυσιν καὶ ἐκθλίψιν καθαροῦ ὁρμῶν, ἐντὶ τὸ τοιοῦτον, γινόμενον ἐξ αἵματος βοῶν, περιλαμβανέται μετὰ τοῦ ὁρμῶν πάντοτε καὶ μορφολογικὰ στοιχεῖα τοῦ αἵματος. Ἡ δὲ ἐν τῷ ὁρμῶν ἵππου αἵματος διάλυσις τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, ἥτοι ὁ κωλύμενος λευκωματίας ὑδραργύρος, δύναται ἀκινδύνως νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ἐν διαλύσει ἔτι 1 ο/ο πρὸς ἀντισηπτικὴν παρεσκευὴν τῶν πρὸς ἐπίδωσιν ὑλικῶν, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐὰν ἔτι ὑγρὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ οἶοναι ἀραρότως ἐπικαλυφθῶσιν, εἰσὶν ἀνεκτὰ καὶ ὑπὸ τοῦ λεπτοφυεστάτου δέρματος χωρὶς νὰ προκαλέσων ἐπ' αὐτοῦ αὐδέναν τοπικὸν ἐρεθισμόν. Ὅθεν εἰς παρεσκευὴν τῆς δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου δόσιν χρῆται μεύει διάλυσιν τοῦ λευκωματίας ὑδραργύρου ἐν ἀναλογίᾳ 1 ο/ο αἵματος προσθήκης ῥητίνης καὶ παραφίνης, μὴ οὕσης ἀναγκαίας τῆς ἐξασφαλτέως τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου ἀπὸ πύσης πτήσεως, ἐπειδὴ συγκατετίθει ὑπὸ τοῦ λευκώματος. Τῇ ἐλλείψει ὅμως παραφίνης ἐκ τῆς διαλύσεως ἡ δόσιν αὕτη γίνεται λιγροσκοπικωτέρη καὶ προσηκωτικωτέρη. Ὡσαύτως καὶ ἕτερα κατ' ἀρέσκειαν ὑλικά, ὅσων δὲ ἐκ πλῆθους καθαρῶν ὑπερμακίων παρεσκευαζόμενα μοτὴ καὶ σπληνία ἢ πλῆκοντα ἐκ λίνου δύνανται νὰ διαβραχῶσιν ὑπὸ τῆς διαλύσεως ταύτης. Ἡ δὲ ἀντισηπτικὴ ἐνέργεια τῶν ὑλικῶν, τῶν ἐν διαλύσει λευκωματίας ὑδραργύρου προεμει-

πτιθέντων, εἶναι ἀσφαλέςτατη καὶ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἡ πλήρης ἑνωσις τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου μετὰ τοῦ ἐν τῷ ὁρμῶν τοῦ αἵματος λευκώματος εἶναι τοσοῦτον ἀναποχώριστος, ὥστε τὴν τοιαύτην διάλυσιν λευκωματίας ὑδραργύρου δυνατόν μάλιστα καὶ νὰ ἐξηράνωμεν καὶ κατόπιν νὰ μεταβάλλωμεν εἰς κόνιν ἀνευ μὴδ' ἐλαχίστης ἀπωλείας τοῦ ἐν αὐτῇ ποσοῦ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Ὁ Αἰστέρος μάλιστα διὰ τοῦ ξηρανθέντος καὶ εἰς κόνιν μεταβληθέντος λευκωματίας ὑδραργύρου, μιγνυμένου μετὰ βασιλίνης, παρεσκευάζει ἀλοιφὴν διχλωριούχου ὑδραργύρου, ἔστω καὶ πεπυκνωμένην, δι' οἷονδῃποτε τὴν ὑφὴν δέρμα καὶ ἀνευ ἐλαχίστου ἐρεθισμοῦ, καὶ προλέγει περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θέλει καταστῇ περιζήτητος ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Τοῦτο εἶναι τὸ κατὰ τὴν εὐρημίαν, τῆς τῶν τραυματιῶν ἐπιθεσμολογίας, καὶ ἐν τούτῳ πάλιν τὸν σοφὸν Αἰστέρον εὐρίσκωμεν πρωταγωνιστῶντα. Ὁ ἐκ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς πλάσμάτων μᾶλλον τετραννημένος καὶ βεβασιωμένος ἵππος καλεῖται ἀπὸ τοῦδε, πρὸς τῇ ἐπιποχθιωτῇ διαβιώσει αὐτοῦ, νὰ καταστῇ προσέτι εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διὰ τῆς παροχῆς τοῦ ὁρμῶν τοῦ αἵματος αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ πρὸ σμικροῦ τόσῃ ἐπιζήμιος κριθεὶς μοτὴ ἀναλαμβάνει τὴν προτέρην ὑπόληψιν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρουργικῇ. Ἄν ὅμως πάντα τὰ ἡδὴ εἰρημέα ἐπιθεσκιωθήσονται καὶ πρακτικῶς, τοῦτο θέλει δείξει ὁ μέλλων χρόνος.

3. Ἀντισηπτικὸς ἐπιδέσμος δι' ἰωδιοφορμίου.

Τὸ ἰωδιοφόρμιον, διὰ τὴν δυσδιαλυτικότητά αὐτοῦ ἐν τραυματικοῖς ἐκκρίματιν, εἶναι τὸ ἀσφαλέςτατον διαρκὲς ἀντισηπτικὸν φάρμακον. Εἰ καὶ ἀσθενέστερον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ τοῦ διχλωριούχου ὑδραργύρου πρὸς ἄμεσον ἐνέργειαν κατὰ τῶν σηπτικῶς δρώντων μικροργανισμῶν, ἔχει ὅμως ταῦτο τελικὸν ἀποτέλεσμα ἐπειδὴ εἴτε ἐὰν τούτους εὐθέως καὶ τῶς κατὰ κράτος καταστρέφῃ, εἴτε ἐὰν διαρκῶς παρεκλῇ τὴν τούτω ζωτικότητά, βεβαίως, ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψίν, ἀδύνατον ἀποδοῖναι τοῖς μικρογανισμοῖς ν' ἀναπτύξωσι τὴν καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν αὐτῶν κατ' ἄμφω ταύτας τὰς περιστάσεις. Διὸ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Mosetig σχεδὸν ἐν ἀρχῇ τῆς εἰς τὴν χειρουργικὴν εἰσγωγῆς τοῦ δι' ἰωδιοφορμίου ἐπιδέσμου τεθέν. ἄξιωμα, *«ἐνθα ἰωδιοφορμίου ἐκεῖ καὶ οὐδεμία σήψις»* (ubi jodoformium, ibi non sepsis), τυγχάνει ἐρρότατον, ὥστε χιλιάδες ἡδὴ ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει, καὶ περὶ πλείων γενομένων ἀντιρρήσεων κατ' αὐτοῦ.

Τὸ ἰωδιοφόρμιον εἶναι σκευασία, ἥτις, ἐπιτιθεμένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τραύματος, δύναται νὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἐβδομάδας, καὶ ἀδιαλείπτως νὰ ἐπιδράῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀντισηπτικῶς, καὶ ἐὰν ἔτι ὑπολείπηται ἐλάχιστον μῶριον τοῦ φαρμάκου, ἢ ἀπολύμανσις τῶν τραυματικῶν ἐκκριμάτων ἄρα τελεῖται ἐν

αὐτῶ τούτῳ τῷ τραύματι ἐφ' ᾧ καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ ἐπίδεσμοι οὐδὲ χρῆζονται διαφόρου ὅπῃ ἑτέρου ἀντισηπτικῶ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐντὸς τοῦ ἐπίδεσμου ἀποστύνουσα τῶν τραυματικῶν ἐκκρίματων ἀδυνατεῖ ν' ἀναπτύξῃ παλινδρομικὴν ἐπὶ τοῦ τραύματος ἐνέργειαν. Ὅθεν ἐν τῇ γρήσει τοῦ ἰωδιοφορμίου οὐδεμίαν ἀνάγκη ὑλικῶν πρὸς ἐπίδεσιν, ἰδίᾳ παρεσκευασμένων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπλῶν τοιούτων καὶ καθαρῶν, καὶ μόνον ἐπιτηδεύων εἰς εὐχερῆ ἀναμύμησιν καὶ τήρησιν τῶν ὑγρῶν καθόλου, τουτέστιν ὑδροφίλων ἢ ὑγροσκοπικῶν. Πρὸς ἀντισηπτικὴν δὲ τῶν τραυμάτων ἐπίδεσιν δυνατόν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἰωδιοφορμίου τριχῶς ὡς λεπτοτάτην κόκκιν ἢ ἐν τῇ ἀρχικῇ κρυστάλλινῃ αὐτοῦ μορφῇ ἢ ἀπρωρημένον ἐν ὑγρῷ ὡς γαλκτωμακ' ἢ, τέλος, ἐνεχόμενον ἐν ὑδροφίλῳ δρόνῳ, βάμβακι, ἢ οὐάττη; ἢτοι τὴν ἰωδιοφορμιοσχὸν δρόνῳ ἢ οὐάττην.

α'. Χρήσις τῆς κόκκιν τοῦ ἰωδιοφορμίου. — Αὕτη παρὰσκευάζεται τῇ ἐν ἰγδίῳ τριβῇ τῶν κρυστάλλων αὐτοῦ. Ἡ χοῆσις αὐτῶν τούτων τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδιοφορμίου εἶναι ὅλως ἀκατάλληλος, ἢ καὶ ἐπιβλαβής, ἐπειδὴ αἱ αἰχμαὶ καὶ αἱ ὀξεῖαι γινώσκονται τῶν κρυστάλλων αὐτοῦ ἐξερθεῖν τὸν τραυματικὸν ἱστόν, ἔτι δὲ καὶ πλεον ποτὶν τοῦ φαρμάκου ἐκαστοτε κατανάλισκεται, καθότι ἀπαιτεῖται χάριν ἀσφαλείας τὸ φάρμακον νὰ ἐφάψῃται παντὸς σημείου τῆς ἐπιφανείας τοῦ τραύματος. Τούτων λοιπὸν ἕνεκα ἡ αὐτῶν τούτων τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδιοφορμίου χρήσις, ἢ κατ' ἀρχὰς παρὰ τινων χειρουργῶν συνιστωμένη, τανῦν ἐγκυτελείσθην σχεδὸν γενικῶς. Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἤδη εἴρηται, τὸ τὸ ἰωδιοφορμίου δυσδιαλυτότατον τυγχάνει, ἀπαιτεῖται ἐλαχίστη μὲν ποσότης αὐτοῦ διανεμομένη ὁμῶς καλῶς τῇ ἀκριβεστάτῃ ἐπιπάσει παντὸς σημείου τῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας, ἵνα οὕτως αὕτη τελέως ἀσφαλισθῇ ἀπὸ σήψεως.

Πρὸς ἀκριβὴ λοιπὸν καὶ τελείαν ἐπίπασιν τῶν τραυμάτων διὰ κόκκιν ἰωδιοφορμίου ἐπενοήθησαν ἐπιπλαστικαὶ συσκευαί, ἢ φυσητήρες, οἷος δ τοῦ Mosetig, δι' ὧν κατὰ τοῦτον ἡ περὶ γωγὴ λεπτοτάτης καὶ πυκνῆς κοινούχου βροχῆς διὰ τῶν ἐν εἴδει ψεκαστήρος κατεσκευασμένων τούτων φυσητῶν ἐπιπλάσσεται ἡ κόκκιν τοῦ ἰωδιοφορμίου ἐπὶ τοῦ προξηρανθέντος τραύματος μέχρις ἂν σχηματισθῇ λεπτοτάτη στιβάς ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐλλείψει τοιούτου φυσητήρος δύναμεθα καὶ διὰ χεωτήρος, ἐπιπληρομένου ἠπίως διὰ τοῦ δακτύλου ἐπὶ τῆς λαβῆς, νὰ ἐπιπλάσωμεν τὴν κόκκιν τοῦ ἰωδιοφορμίου ἐπὶ τοῦ τραύματος. Ἡ δὲ λεπτή αὕτη στιβάς τῆς κόκκιν τοῦ ἰωδιοφορμίου, καίπερ παρεμπίπτουσα ὡς περ ἄλλοτριον σῶμα ἀναμέσον δύο τραυματικῶν ἐπιφανειῶν ἐνωθησομένων, οὐδαμῶς καλῶς τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἐνισπῶν αὐτῶν, καθάπερ τοῦλάχιστον τούτο ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τῆς καθ' ἐκαστὴν πείρας. (ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
(HÔPITAL DE LA CHARITÉ) τοῦ καθηγητοῦ HARDY

Περὶ τῆς πορείας, ἐπιπλοκῶν καὶ θεραπείας τοῦ διαβήτου.

ὑπὸ ΔΟΥΚΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ, ἱατροῦ (ἐν Λαμῃ).

(Συνέχεια. βρα σελ. 337.)

Ἀλλὰ τὴν ἐπιπλοκὴν ἐπιφοβὸς εἶνε καὶ ἡ πνευμονία, καὶ τόσον ὥστε ἱατροὶ τινεὶ δυσχυρίζονται ὅτι οὐδεμίαν εἶδον θεραπευθεῖσαν. Κατ' αὐτοὺς ἡ ἐμφάνισις τῆς πνευμονίας εἶνε ἢ εἰς θάνατον καταδικη. Ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ὑπερβολικὴ, καὶ μ' ὅλην τὴν ἐξαιρετικὴν βαρύτητα τῆς πνευμονίας κατὰ τὴν διαβήτην, περιπτώσει τινεὶ θεραπείας ἀναφύρονται. Ἡ φυματίωσις εἶνε ἐπίσης μία κοινὴ ἐκδοσις τοῦ διαβήτου, διὰ τὴν εἶνε ἕνεκα τοῦ σακχαροῦ διαποτιζόντος τοὺς πνεύμονας, εἶνε μᾶλλον ἐλλείψει ἀντιστάσεως (par défaut de résistance) δι' ἐξασθένειν τῆς οἰκονομίας; Ἀπαντᾷ ἐξ ἑαυτοῦ παρὰ τῷ πλουσίῳ καὶ τῷ πτωχῷ, καὶ εἶνε ὅχι ὀλιγώτερον τὸ ἐπακολούθημα τῶν νέων (l'apauage des jeunes). Εἶδον διαβητικούς ἡλικίας πεντήκοντα ἔως ἐξήκοντα ἔτων ν' ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς ἐπιπλοκῆς ταύτης. Ἡ πορεία τῆς δὲν εἶνε πλέον ταχέως, ἔχει τὰ αὐτὰ συμπτώματα, τὰ αὐτὰ σημεῖα καὶ τὴν αὐτὴν διελθουμένην.

Δύνασθε ἐν τούτοις νὰ ἰδῇτε νὰ ἐπέλθωσι παρ' αὐτοῖς λευκωματωρεῖα μετὰ ὕδρωπος ἀνὰ σάρκα, ὅπερ δὲν εἶνε παρὰδόξον, δι' ἐν ὄργανον, ὅπερ ἐργάζεται περισσότερο, νὰ ᾔη μᾶλλον διατεθειμένον εἰς τὴν φλεγμονήν. Ἡ ἐπιπλοκὴ αὕτη εἶνε βαρεῖα, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἀρθενῶν προσβολόμενοι ὑπὸ ταύτης ὑποκύπτουσιν. Εἶδον ἐν τούτοις πολλοὺς νὰ θεραπευθῶσι· θὰ σὰς ἀναφέρω τὸν Behier, ὅστις ἦτο διαβητικὸς καὶ προσεβλήθη, κατόπιν ψύξεως τινος, ὑπὸ ὕδρωπος ἀνὰ σάρκα ἀρκετὰ ἐντόνου, ἐκτὸς τοῦ σακχαροῦ ἀνεύρισκέ τις καὶ πολὺ λεύκωμα ἐν τοῖς οὖροις του· ἐθεραπεύθη ἐν τούτοις καὶ ἐπέζητε δύο ἔτη μετὰ τὴν φοβερὰν ταύτην προσβολήν.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως φαινόμενα εἰδικὰ τοῖς διαβητικοῖς, οὕτω οἱ ἀνορακτεῖς δὲν εἶνε σπάνιοι παρ' αὐτοῖς, ὁδηγοῦσι δὲ ἐνίοτε πρὸς τὴν διάγνωσιν καὶ ὑπενδύονται χαρακτηρῆς τινα βαρύτητος ἀρκετὰ ἐντόνου, εἶδον αὐτοὺς ἐπαγαγόντας τὴν δηλητηρίωσιν καὶ τὸν θάνατον. Προσέτι πρέπει νὰ φοβῇται τις καὶ φαινόμενα γαγγραινώδη καὶ παντοῦ μὲν τοῦ σώματος, ἀλλ' ἰδίως κατὰ τὰ κατώτερα ἄκρα, ὡς τὸ ἐμπούδαζε καλῶς ὁ Marchal de Calvi, Ἐσημείωσεν τὴν γαγγραινὴν τοῦ πνεύμονος, εἰδικῶς παρὰ

τοῖς φθισικοῖς διαβητικοῖς· τὰ πτύσματα ἔχουσι μίαν δσμήν σηπεδο-
νώδη· οἱ ἀσθενεῖς ἀφαιρῶνται ταχέως καὶ εἰς τὴν νεκροτόμιαν εὐρίσκει
τις τεμάχια πνεύμονος· γανγγραινώμενα πλησίον πυματωδῶν ἀλλοιώσεων.
Βλέπετε λοιπόν, ἐν συνόψει, ὅτι οἱ διαβητικοὶ ἀπειλοῦνται κατὰ πολλοῦς
τρόπους· εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχωσι καλῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀλλ' ἢ ἐλα-
χίστη πάθῃσι· γίνεται βρεῖτα παρ' αὐτοῖς. Ἡ ὀξυζευτική παρουσιάζει
τοῦλάχιστον ἡμὴν σπουδαίας πηγὰς· ὅπως διακόψωμεν τὸ κακόν·

Σὺ εἶπον ὅτι ὑπῆρχον διαβηταὶ καλοήθεις καὶ κακοήθεις σχετικῶς.
Ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο οἱ παχεῖς διαβητικοὶ εἶνε προνομιούχοι. Ἀρκεῖ
νὰ φυλάττωσι μίαν δίαιταν εἰδικήν, νὰ μὴ ἐκτίθῃνται εἰς πολὺ μεγάλους
κόπους, δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον, τρώγοντες πολὺ ἀνα-
πληροῦσι τὰς ἀπωλείας τῶν καὶ διατηροῦσι τὴν ἰσορροπίαν τῆς ὀρέψεως
τῶν. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ προκειμένου περὶ διαβητικῶν ἰσχνῶν·
καὶ δὲν καλῶς αὐτοὶ ἐκείνους· οἵτινες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαβητικῆς θε-
ραπείας ἀρχοῦνται ν' ἀπισχνῶνται δι' ἐνὸς τρόπου σημερινικοῦ. Παρτή-
ρεῖ τις, πράγματι, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας μίαν ἐλάττωσιν 6, 8, 10
χιλιογράμμων, ἢ ἀπίσχανσις αὕτη τόσον ταχέως δὲν εἶνε τὸ ἀπο-
τέλεσμα τῆς νόσου, ἀλλὰ τῆς διαίτης· εἶνε δὲ αὕτη ἀκριβῶς ἐκείνη
τὴν ὁποῖαν μεταχειρίζονται ὅταν θέλωσι νὰ κάμωσιν ἰσχνούς τοὺς πα-
χυσαρκούς, ἀπαγορεύουσι δηλ. τὰ ἀμυλοῦχα ἐκ τῆς διαίτης αὐτῶν. Δὲν
πρέπει λοιπόν νὰ ἐκπλήττηται ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, προπάντων ἔχον
σημειώματα ἐν ταύτῃ τὴν διατήρησιν τῶν μυϊκῶν δυνάμεων. Δὲν ἔχει
αὕτω ἔκ· ὁ ἀσθενής, ὅστις ἀπίσχανε πρὸ τῆς διαίτης, ἐξακολουθεῖ καὶ με-
τὴν δίαιταν νὰ ἐξαπνεύζη καὶ νὰ χάνῃ τὴν ὀρεξίν, ὅτε πρέπει νὰ φο-
βηταί τι· ταχέως τινὰ τοῦ κακοῦ ἀνάπτειν.

Ἔχετε ἄλλω· τε ἐν ἐξαιρέτῳ μέσῳ ὅπως ἐξελέγξῃτε τὴν ἀπώλειαν
τοῦ ὁργανισμοῦ· τοῦτο εἶνε ἡ ἐξέτασις τῶν οὐρῶν, καὶ ἡ συγκριτικὴ πο-
σότης τῶν χλωριούχων ἀλάτων πρὸς τὴν τῆς οὐρίας. Ὅταν τὸ ἄτομον
τρώγῃ καλῶς, εὐρίσκειτε πολλὴν οὐρίαν, ἥτις ὅμως χορηγεῖται ὑπὸ τῶν
τροφῶν καὶ ὅχι ὑπὸ τῶν ὁργάνων, ὅς εὐρητε παρ' αὐτοῖς μίαν ποσότητα
φυσικὴν 6, 8—10 γραμμῶν κατὰ λίτρον. Ἐάν μετὰ 40—50 γραμ-
μῶν οὐρίας εὐρίσκητε μόνον 1—2 γραμμάρια χλωριούχου σοδίου
(chlorure de sodium) ὁφείλετε νὰ συμπεράνῃτε ὅτι ὁ ἀσθενὴς τρέφεται
κακῶς, καὶ δὲν ἐπανορθοῖ τὰς ἀπωλείας του· ἡ οὐρία ἀντὶ νὰ προέλθῃ ἐκ
τῶν τροφῶν, προέρχεται ἐκ τῶν ὁργάνων, ὑπάρχει ἀληθὲς αὐτοφάγις,
καὶ ὁφείλετε ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις νὰ ἐκφέρῃτε τὴν πρόγνωσιν
λυπηράν.

Πρέπει ἀκόμη ν' ἀποδώσῃτε μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἐποχὴν,
καθ' ἣν ἡ νόσος ἀναπτύσσεται· ἐάν τὰ συμπτώματα εἶναι πρόσφατά· ὅς
ἔχῃτε τὴν εὐτυχίαν νὰ διακόψῃτε τὸ κακόν· ἐάν τὰ συμπτώματα τού-

ναντίον ὑπάρχουσιν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ, ὁ διαβήτης ἀποκτᾷ δικαιώματα·
καὶ δὲν ὀξ· δύνηθητε νὰ τὸν κατεβάλλῃτε.

Ἡ νόσος ὅς ἦνε ποτὶς βραυτέρα παρὰ τοῖς νεανίσκοις ἢ παρὰ τοῖς νέοις
τοῖς; ἔχουσιν ἡλικίαν τινά· διότι, ἐν γένει, ὁ διαβήτης εἶνε νόσημα τῆς
ὥριμου ἡλικίας καὶ μάλιστα τῆς γεροντικῆς· ἐάν ἀναφανθῇ μετὰ τὰ τριὰς
κοντὰ ἔτη εἶνε σπουδαῖος. Μία τάξις ἀτόμων ἰδίως ἐξ· πολὺ καλῶς μετὰ
τοῦ διαβήτου· οὗτοι εἰσιν οἱ ἀρθριτικοὶ (arthritiques) ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ
ὑποταχθῶσιν εἰς δίκαιάν τινα, καθ' ἣν ἡ ὑγιεινὴ νὰ ἔχῃ εὐρὺ τὸ μέρος
τῆς· ὁ διαβήτης παρ' αὐτοῖς εἶνε σχεδὸν μία αἰτία ἐλαττώσεως τῆς ἀρ-
θριτιδὸς τῶν.

Ἰατροὶ τινες διεισχυρίζονται ὅτι ὁ διαβήτης εἶνε κοινότερος νυν ἢ ἄλ-
ποτε. Οὐδόλω· πιστεύω εἰς τοῦτο· ἐάν φαίνεται συχνότερος, εἶνε ὅτι τὸν
γνωρίζομεν καλλίτερον, διότι ἔχομεν ἐξαιρέτα μέσα νὰ τὸν ἀνακαλύψωμεν,
καὶ διότι τῆς προσοχῆς τοῦ ἱατροῦ κληθεῖσθαι πρὸς ἐν τῶν συμπτω-
μάτων αὐτοῦ, δύναται νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ἀναμφόρως εἰς τὰς πηγὰς,
χωρὶς ν' ἀφαιρῇ ν' ἀπατηθῇ ὑπὸ τῆς φαινομενικῆς υγείας τὴν ὁποῖαν βε-
βαίωσι· τις συχνάκις εἰς τοὺς ἀσθεῖς ταύτους. Παρὰ τοῖς γέροντι προ-
πάντων πρέπει νὰ παραμείνηται τὴν ἐμπνευσιν τοῦ διαβήτου, εὐθὺς ὡς βε-
βαιώσῃτε ἔλθῃν ἀδυναμίαν, πολυουρίαν, δίψαν, ἐξετάσῃτε τὰ οὐρά. Αἱ
γυναῖκες εἶναι ἥττον ὑποκειμέναι εἰς τοῦτον ἢ οἱ ἄνδρες. Ὁ Griesinger
ἐναγέρει προκειμένου περὶ διαβήτου περιεργόν νινὰ στατιστικὴν ἐνθα εὐ-
ρίσκει ὅτι ἐπὶ 225 περιπτώσεων ὑπάρχουσιν 172 ἄνδρες καὶ 53 γυναῖκες
μόνον· ὁδηγεῖται τις ταχέως παρ' αὐταῖς πρὸς τὴν διέγνωσιν διὰ τοῦ
αἰσθημάτος τοῦ τὰτὰ τὸ αἰδοῦτον κνησμοῦ καὶ διὰ τῶν ἐλαφρῶν διαβρώ-
σεων ὅς αἰτιῶνται κατὰ τὰ γειννακὰ μόρια.

Ὁ διαβήτης· εἶνε νόσημα κληρονομικόν· Αἱ στατιστικαὶ ἔρευναι δὲν
εἶναι πλήρεις ὡς πρὸς τοῦτο· ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, εἶδον πολλοὺς διαβητικούς
ἐν τισι οἰκογενείαις, εἶδον τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ τὰ τέκνα δια-
βητικά.

Ἐγὼ λοιπὸν δὲν ἤθελον διατάσει· νὰ πιστεύω εἰς τὴν ἐπίρροήν τῆς
οἰκογενείας. Ἡ πρᾶσις ἔχει μικρὰν σημασίαν, νομίζω· εἴτε δηλ. αὕτη
εἶνε ἀσθενής, εἴτε ἰσχυρά, λυμφατικὴ, νευρώδης ἢ αἱματώδης. Ἀνεζή-
τησαν ὁποῖα ἦτο ἡ τοῦ κλίματος ἐπίρροή, εἶνε βέβαιον τὴν σήμερον, ὅτι
ὁ διαβήτης εἶνε κοινότερος ἐν τοῖς ὑγροῖς καὶ ὀλίγον ψυχροῖς τόποις ἢ
ἐν τοῖς θερμοῖς· δι' αὐτοῦ μάλιστα ὅτι οἱ μαῦροι ἀποτελοῦν ἐξαι-
ρέσιν μὴ προσβαλλόμενοι ὑπὸ ταύτης, ἢ δύνατό τις ἐν τοῦτοις νὰ ἐλέγξῃ
σπουδαίως τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην.

Ἀπέδωκαν μίαν μεγάλην ἐπίρροήν εἰς τὸ εἶδος τῆς τροφῆς· ἐάν αὕτη
συντίθεται συνήθως ἐξ ἀμυλοδῶν, ἐνθα εἰσέρχεται τὸ σακχαρώδες στοι-
χεῖον, προδιαθέτει εἰς τὸν διαβήτην· ὅς ἦτο προτιμότερον νὰ εἴπῃ τις

ὅτι ἐπιφέρει τὴν σακχαρουρίαν, τοῦτο θὰ ᾔτο ὁρθότερον, διότι ἀρκεῖ ν' ἀλλάξῃ τις τοὺς τῆς τροφῆς ὅρους ὅπως ἐξαφανισθῇ τὸ ἐν τοῖς οὖροις σακχαρόν.

Ἐπάρχει προφανέστατα μία αἰτία παραγωγικὴ τοῦ διαβήτου· αἱ ἡθικαὶ συγκινήσεις αἱ καταθλιπτικαί. Σχεδὸν σταθερῶς ἀνεύρον παρὰ τοῖς διαβητικοῖς μίαν μεγάλην λύπην, τόσον ὥστε δι' ἐμὲ αὕτη εἶνε μία τῶν κυριωδεστάτων αἰτιῶν τῆς ἐκρήξεως τῆς νόσου, ἕως τότε, ἐὰν θέλητε, λανθανούσης.

Κατηγορήσαν προτέ τι τὴν συφιλίδα ὡς αἰτίαν τῆς νόσου· ἀναμφισβόλως αὕτη εἶνε μία κακὴ νόσος, ἀλλ' ἀληθῶς τῇ θέτῳσι πέρα πολλὰ ἐπὶ τῆς ῥαχέως τῆς, καὶ ἐδῶ ἐν βλέπω δυνατὴν τινὰ σχέσιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ διαβήτου. Κατηγορήσαν ἐπίσης τὴν πνευμονικὴν φθίσιν· εἶνε ἀληθές ὅτι βλέπει ἀρκετὰ συχνὰ διαβητικοὺς πυρετικούς, ἀλλ' ἂν παρατηρήσῃ μετὰ προσοχῆς, ὅτι ἔδῃ ὅτι ὁ διαβήτης εἶνε ἐκεῖνος ὅστις παρήγαγε τὴν πυρετίωσιν, ἢ τις εἶνε καὶ μία τῶν συχνωτέρων ἀπολήξεων τοῦ. Ἐπὶ καὶ πολὺ δικαίως ὅτι ἡ ἀρθρίτις ἦτο μία αἰτία τοῦ διαβήτου, συμπερίζομαι ἀρκετὰ εὐχαρίστως τὴν γνώμην ταύτην, καὶ σὰς εἶπον ὅτι εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας ὁ διαβήτης ἦτο καλοήθης καὶ δύναται ἐπὶ πολλὴν τὴν διαρκέσῃ. (ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία ταινίας. Κατὰ τὸν Thomson προσφέρεται τῷ πάσχοντι εἰς τρεῖς ἡμέρας δι' ἡμέρας ἀνὰ δίωρον ἀπὸ πρῶτης τὸ ἐξῆς φάρμακον.

Rq. Chloroform: Dr. 1 1/2.
in
Sirup. Simpl. Unc. 1.

M. D.

Μίαν ὥραν μετὰ τὴν τρίτην δόσιν προποτίζεται ὁ πάσχων οὖγκιν κι-κίνου ἐλαίου, ἀποβάλλει δὲ μετὰ τῶν κενώσεων ἐντὸς 1—2 ὥρων τὴν ταινίαν.

Κατὰ τὸν Enders λίαν ὠφέλιμος εἶνε ἡ χρῆσις τῆς πρῶτης ἐκ μιᾶς χλωριοφορμίου καὶ ἐχυλίσματος ἀβροτόνου τοῦ Ἄρρενος ἀνὰ 1 καὶ 1/2 δραχμὴν ἐν γαλακτώματι κικίνου ἐλαίου.

Δυσπνοίας Θεραπεία. Καὶ ἐπὶ μὲν δυσπνοίας ἀπὸ συλλογῆς πτυέλων ἐν τοῖς βρόγχοις ἐνδείκνυνται τὰ ἀποχρεμπτικά, τὸ κέρμας, τὸ χρυσὸν ἐνθεῖον· στίγμα, ἡ σκύλλα, ἡ ἱπεκακουάνη, ἡ ἐμετικὴ τρῶξ, ἡ τὰ

διαλυτικά, τὸ ἰωδιοσχόν κάλιον, τὸ ἀμμωνιακὸν ἔλαιον, ἢ τὰ διεγερτικά, ὁ θεϊκὸς αἰθέρ, ἢ τέλος τὰ βαλσαμικά καὶ τὰ θειοῦχα ὑδατὰ. Ἐπὶ δυσπνοίας ἀπὸ ἀσπίτου ὑδροπνός ἢ ἐξιδρώματος ἐν τῷ θώρακι, ἐνδείκνυνται παρακέντησις τοῦ θώρακος ἢ τῆς κοιλίας. Ἐπὶ δυσπνοίας ἀπὸ πνευματώσεως ἐντερικῆς ἐνδείκνυνται τὰ καθαρτικά, ὁ καθετηρισμὸς τοῦ ἀπευθυσμένου ἢ ἡλέκτρισις. Ἐπὶ καρδιακῆς δυσπνοίας ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἡ δακτυλίτις, ὁ καφέ, τὰ διεγερτικά, τὰ διουρητικά, αἱ τοῦ ἄξυ-γόνου εἰσπνοαί, ἡ φλεβοτομία, αἱ κοῦραι ἢ αἰμακταί, σιζύκι, τὰ ἀντισπασμικά, αἱ καυτηριάσεις. Ἐπὶ νευρικῆς τέλος δυσπνοίας τὰ ἀντισπασμικά, βρωμιοσχόν κάλιον, χλωριόλη, ὅπιον.

Ὁδονταλγίας Θεραπεία. Εἰσάγεται ἐν τῷ κοιλώματι τοῦ ἀλ-γούντος ὀδόντος βωλάριον βάμβακος ἐμβεβεγμένου ἐν τῇ ἐξῇ διαλύσει.

Rq. Extr. Op. alcoolis.
Camphor.
Balsam. Pernv. Aa Gr. 10.
Chloroform. Dr. 3.

M. D.

Διάκλυσις στόματος. — Ἐπὶ κακῆς ἀπὸ τοῦ στόματος ὁσμῆς παραγγέλλεται ἡ πολλὰκις δι' ἡμέρας πλύσις αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ διακλύσματος.

Rp. Natr. Boric. Ser. 1.
Solv. in
Aq. destill. Unc. 16.
add.
Ol. Thym. Gr. 10.

M. D.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΔΙΘΙΟΠΙΑ ΥΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΡΙΣΗ, ἱατροῦ κλ.

(Συνέχεια· βρα σελ. 346).

Καὶ ἡ ζωολογία ἐπίσης τῆς χώρας εἶναι πλουσιωτάτη καὶ ἀγνωστος

ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς εἰδικοῖς ζωολόγοις τῆς Εὐρώπης. Σημειούμεν. ἕξῃς, κατὰ τὴν παραδεδομένην ζωολογικὴν ταξιόμηνσιν, τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα.

Ἐκ τῶν πιθήκων ἀπαντῶσιν ἰδίᾳ ἐν Ἀθῆσιν ὁ οὐραγγοτάγκος, ὁ κερκοπιθήκος καὶ ὁ κυνοκέφαλος, κατὰ στίφην, ἅτινα οὐ σπανίως προσ-
ξενοῦσι καταστροφὰς εἰς τὰ χωρία· ἐν Γκοτζᾶμ ἀπαντᾷ καὶ ἰδιὸν εἶδος κυνοκέφαλου, ὅστις στερεῖται τοῦ ἀντίχειρος· οἱ κερκοπιθήκοι ἰδίως ὅταν προσβάλλωνται, πρῶτον μὲν προσπαθοῦσι νὰ θέτωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν τὰ τέκνα τῶν (αἱ θήλειαι), ἔπειτα δὲ ἀντιτάσσονται διὰ χαλᾶζης περὶν, καὶ υποχωροῦσι βαθμυδὸν εἰς τὴν ἀνωτέραν βίαν· οὐ σπανίως διατρέχει κίνδυνον ὁ ἄνθρωπος ἂν τυχὸν εὐρεθῇ μόνος μεταξὺ στίφους τινὸς πιθήκων· ἐχθρὸς αὐτῶν εἶναι ἡ λεοπαρδαλις, ἥτις ἐπιτίθε-
ται ἰδίως τὴν νύκτα κατ' αὐτῶν κοιμωμένων ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐφ' ὧν ἀνέρχεται ἡ λεοπαρδαλις.

Ἐκ τῶν αἰλουροειδῶν, ὁ λέων καὶ ὁ πάνθηρ εἶνε κοινότατοι ἐν Ἀθῆσιν· ὅρκητόν ἐμπορίον διενεργεῖται ἐκεῖ ἐκ τῶν δερμάτων αὐ-
τῶν, ὧν ἕκαστος τιμᾶται 2—4 ταλλήρων· αἱ τοῦ λέοντος (ἄρρενος) δο-
ροῦνται τῷ αὐτοκράτορι, ὅπως ἐπιτρέπῃ τῷ φονεύσαντι λέοντα ἢ λέαι-
ναν νὰ πλέκῃ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἰς μικροῦς βοστρύχους· ἡ
θήρα δὲ τῶν λεόντων οὐ σπανίως γίνεται ἀπλοῦστατα διὰ μόνου τοῦ δο-
ρατος καὶ τῆς ἀσπίδος, διότι ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦ λέοντος δὲν ἐμπροσθὶ
ὁποῖαν παρ' ἡμῖν φρίκην· οἱ κάτοικοι εἰσὶν ἐξοικειωμένοι πρὸς τὸν βρυ-
χηθῶν καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ, γινώσκουσι δὲ τὰς συνηθείας του· λέγουσι
π. χ. ὅτι ὁ λέων δὲν σπαράσσει διὰ τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, ἀλλ'
ἐπιτίθεται διὰ τῶν ὀνύχων τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸ πάντων, ἂν δὲ τις προ-
φθάσῃ νὰ θέσῃ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ τὴν χλαμύδα συνεπτυγμένην, προα-
σπίσῃ δ' ἐκυτὸν διὰ τῆς ἀσπίδος, εὐκόλως καταβάλλει αὐτὸν διὰ τῆς
σπάθης ἢ τοῦ δόρατος· ὁ λέων τῆς Ἀθῆσινίης σπανιώτατα εἶνε ἄν-
θρωποφάγος, διότι εὕρισκε ἀφθονωτάτην τὴν λείαν αὐτοῦ, καθ' ἣς ἰδίᾳ
τὴν νύκτα ἐπιτίθεται. Ὁ πάνθηρ (λεοπαρδαλις ἢ τίγρις τῆς Ἀφρικῆς)
εἶναι ἐπίβουλον, καὶ συνήθως ἀπὸ τῶν κλάδων τῶν δένδρων ἢ ἀφ' ὕψη-
λοῦ ἄλλου μέρους ἐπιτίθεται δι' ἄλματος κατὰ τῆς λείας αὐτοῦ, ὥσπερ
ἡ γαλῆ κατὰ τοῦ μύθου· οὐ σπανίως προσβάλλει τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο
κατὰ τὰς νύκτας οἱ ὁδοιπόροι θεωροῦσιν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ τὰς πολ-
λὰς καὶ ζωηρὰς πυράς, πρὸς ἃς δὲν πλησιάζουσι τὰ θηρία ἐν γένει.

Αἱ θαιαὶ εἰσὶ πολυπληθέσταται πάνταχού τοῦ Ἀθῆσινικοῦ ὁροπε-
δίου· κατὰ τὰς νύκτας δὲ μόνον ζητοῦσι τὴν λείαν· αὐτῶν περιτρέχουσιν
τῆδε κἀκεῖσαι καὶ δοῦόμεναι· ὅσον δ' ἄλκιμῃ εἶνε τὰ θηρία ταῦτα, ἐπὶ
τοσοῦτόν εἰσι καὶ δειλά· διὰ τοῦτο συνήθως προσβάλλουσι τὴν λείαν αὐ-
τῶν ἐκ τῶν ὀπίσω καὶ προτιμῶσι τοῦ μῆρους· ὁ ἵππος συνήθως διαφεύ-

γει τὸν ἀπ' αὐτῶν κίνδυνον, ἀμυνόμενος διὰ τῶν προσθίων αὐτοῦ πο-
δῶν κυρίως, δι' ὧν ζητεῖ νὰ καταπατήσῃ τὴν θάιναν, ἢ τρέχων, ἢ
ἡμιόνος δὲ σπανιώτερον, ἀμυνόμενη διὰ τῶν ὀπισθίων αὐτῆς ποδῶν· ὁ δὲ
ἄνος οὐδέποτε σχεδὸν σώζεται ἀπὸ τῶν ὀδόντων· ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
προσβάλλει ἐπίσης ἡ θάινά, ὅταν τύχῃ νὰ εὕρῃ αὐτὸν μόνον· τοὺς τάφους
δ' ἀνασκάπτει σπανιώτατα, ὁσάκις πεινῇ λίαν. Ἐκ τῶν κυνῶν ἰδίως ἀ-
παντᾷ ἐκεῖ ὁ πόρμενικός, μικρόσωμος συνήθης. Ὁ λύκος καὶ ὁ θῶς καὶ
ἡ αἰλώπῃς εἰσὶν ἐπίσης κοινότατα. Οἱ λαγῶοι εἶνε παμπληθεῖς ἐκεῖ, διότι
οὐδόλως τρώγουσιν αὐτοὺς οἱ Ἀθῆσινοι. Ἡ θάτρις εἶνε συνήθης. Ἐν Σόᾳ
ἰδίᾳ καὶ Γκοτζᾶμ (Gozjam) ἀπαντᾷ εἶδος μοσχογαλαῶν, ἀφ' ὧν
ἰδίως προμηθεύονται τὸν μόσχον· τρέφουσιν αὐτὰς οἱ θηάγονες, ἀφ' ὧν
συλλάθουσιν, ἐντὸς περιορισμένων χώρων, καθ' ἑβδομάδα δὲ ἡ καὶ βρα-
δυτέρον εἰσέρχεται εἰς τίς, ὅστις διὰ μαστιγίου καταδιώκει αὐτὰς· ἐντὸς
τοῦ οἰκίσκου ἐκείνου· αἱ μοσχογαλαὶ ἐντρομοὶ τρέχουσι δεξιὰ καὶ αἰστέρα·
ὅταν παρατηρηθῇ, ὅτι τὰ ζῷα ἐκεῖνα ἰθρῶσαν, ἢ καταδιώξῃ, διὰ τοῦ μα-
στιγίου παύει, καὶ ἄρχεται ἡ δι' ἀμβλείας λεπίδος συλλογὴ τοῦ ἰθρῶτος
αὐτῶν, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἐκεῖ μόσχον, τιμωμένον ἀντὶ
ταλλήρου συνήθως ἐκάστη οὐγγία. Αἱ καμηλοπαρδαλεῖς καὶ αἱ εἰλαφοὶ
εἶνε ἐπίσης κοινόταται· αἱ οὐραὶ τῶν καμηλοπαρδαλέων χρησιμεύουσιν
ἀντὶ ριπιδίων παρὰ τοῖς πλουσίοις τῶν Ἀθῆσινων. Οἱ βίδες (ἀγγελῆς =
frida) εἰσὶ πολυπληθέστατοι, ὧν ἕκαστος τιμᾶται 4—5 ταλλήρων, τὸ
δέρμα δ' αὐτῶν ἀντὶ 1—4 δραχμῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ (ho. Galla μετὰ
μεγάλου ὕψους)· ἐπίσης ἀπαντῶσι καὶ οἱ βόβαλοι (gobali) ἰδίως ἐν Σόᾳ
καὶ Γκοτζᾶμ καὶ ἐν ταῖς χώραις τῶν πολεμικῶν Γαλλῶν, μετὰ τερά-
στιων κεράτων, ἅτινα χρησιμεύουσιν ἐκεῖ ὡς δοχεῖα ἢ ποτήρια.

Αἰγαῖοι καὶ ἀντιλόποι καὶ δόρυκίδες καὶ λοιπὰ εἰλαφοειδῆ εἰσὶ πολυά-
ριθμα· ἐπίσης ἀπαντᾷ καὶ ἡ ὄρη (gazelle) τοῦ Ἡροδότου (Δ'. 192) καὶ
ἡ Εὐχόρη. Αἱ αἰγᾶς (Hge) ὁμοιάζουσι ταῖς ἡμετέραις, ἐπίσης καὶ τὰ
πρόβατα (hage), ὧν συνήθιστα εἰσὶ τὰ πλατύουρα· διὰ ταλλήρου ἀγο-
ράζει τις συνήθως δύο μέχρι τεσσάρων τοιούτων. Ὁ εἰλαφὶς ἀπαντᾷ ἰδίως
ἐν Ἀμάρᾳ (Amihara), Σόᾳ, Γκοτζᾶμ καὶ Γαλλᾷ· συναγελαζόμενος συ-
νήθως κατὰ ἐκατοντάδας· οἱ χαυλιδόντες αὐτῶν εἶνε τεράστιοι, ἐκ τοῦ
ελεφαντόδοντος δὲ, τιμωμένου ἀντὶ ταλλήρου ἐκάστη λίτρα, πᾶσι πλου-
τος εἰσέρχεται ἐν τῇ Ἀθῆσινίᾳ· φονεύουσι δ' αὐτοὺς διὰ πυρὸς ὀδῶν
ὅπλων συνήθως. Ὁ ἵπποπόταμος ἀπαντᾷ ἐν τῇ λίμνῃ Τσάνα, ὅπου ἐνέ-
τυχέ μοι νὰ ἴδω τοιοῦτον νεκρὸν τὸν κολυμβῶντα ἄνθρωπον δὲν προσ-
βάλλει ὁ ἵπποπόταμος, ἀρέσκειται μόνον νὰ παίξῃ διὰ τῶν ὕδατων μετ'
αὐτοῦ. Ὁ δὲ ρινόκερος εὕρηται ἐν Σόᾳ ἰδίως καὶ Γκοτζᾶμ· τὸ κέρας
αὐτοῦ χρησιμεύει ἐν Ἀθῆσινίᾳ εἰς τὴν κατασκευὴν ξιφοκλῶν. Ὁ ἵππι-

γρος· και ὁ θναγρος ἀπαντῶσι πρὸ πάντων ἐν Σόα, ὁ δὲ σάαγρος πανταχοῦ τῆς χώρας. Χοῖρος κατοικίδιος δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ, οὐδὲ γινώσκουσιν αὐτὸν οἱ Ἰθαγενεῖς ὡς τροφήν, ἐκτὸς τοῦ σάαγρου, δὲν τρώγουσιν. Οἱ ἔπποι (Iorés) τῆς Αἰθιοπίας εἶνε μέτριοι τὸ ἀνάστημα καὶ ἰσχυροὶ ὡς τε καλῶς καὶ ἀφθόγως τρεφόμενοι ἐνεκα τῆς παχείας ἐκεῖ, χλόης καὶ ὡς σκληραγωγούμενοι ἐνεκα τοῦ ὀρεινοῦ τῆς χώρας· τὰ πέταλα ἐκεῖ εἶνε ἀγνώστα· τιμᾶται δ' ὁ κάλλιστος τῶν ἵππων 30—35 ταλλήρων. Οἱ δὲ πολυπληθεῖς ἐπίσης ἡμίονοι χρησιμεύουσιν ὁμοίως τοῖς Ἀθησιναῖς ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις, εἰσὶν ἰσχυροὶ, ὡραῖοι, μετρίου ἀναστήματος καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἐκλεκτὸς τιμᾶται 35—40 ταλλήρων· ὁ οἰκοδεσπότης οὐδέποτε ἀφίνει ἐκτὸς τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἢ τῆς σκηνῆς τὸν ἵππον καὶ τὴν ἡμίονόν του, ἢ ἀκάλυπτον· τρέφουσι δ' αὐτοὺς διὰ χόρτου πολλοῦ, κριθῆς, ἀσπρίων (πίσων, ἐρεβίνθων, φακῶν) ἅτινα καὶ εἰς ἄρτους παρασκευάζουσι μετ' ἀρκοῦντος ἁλατος, καὶ ἐν γένει λίαν περιποιῶνται καὶ ἐγαπῶνται τὰ ζῶα αὐτὰ, μάλιστα δὲ τὰ ἐφ' ὧν ἀναβαίνουν. Ὁ ὄνος χρησιμεύει μόνον ὡς φορτηγόν· ἐκεῖ, εἶνε μᾶλλον μικρόσωμος ἢ οἱ παρ' ἡμῖν, καὶ τιμᾶται 5—6 ταλλήρων ἕκαστος. Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ οἱ βόες τῆς Ἀθησινίας εἰσὶ μᾶλλον μικρόσωμοι, ἐκτὸς τῶν τεραστίων τῆς Σόας καὶ τοῦ Γχοτζάμ τῶν μετὰ πελωρίων κεράτων καὶ ὄνων, καὶ ἐν γένει τὰ ἡμέρα τῶν ζῶων.

Πτηνῶν μεγάλη ποικιλία ὑπάρχει ἐν Ἀθησινίᾳ· κόρακες, ἀετοί, γυπες, ἰέρακες, καταβιβρώσκουσι πᾶν τυχόν θνησιμαῖον καὶ ἀποκαθαίρουσιν οὕτω τὴν χώραν· διάφορα δὲ ὠδικὰ ἢ παραδίσια καὶ ποικιλόχροα πτηνὰ (ἀηδῶν, ψιττακὸς κλπ.) τέρπουσιν ἐντὸς τῶν δασῶν τὴν τε ἀκοήν καὶ τὴν ὄρασιν τοῦ ὁδοιπόρου. Νησσοῶν χιλιάδες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ λίμνῃ Χασεγκιέ, ἀνὰ τὰς πεδιάδας δὲ πληθὺς περδίκων καὶ τριγῶνων καὶ περιστερῶν ἀγρίων καὶ μελαγρίδων (ἢ Νουμιδική, ἀγρία ὄρνις), κλπ.

Ἐρπετῶν ἐπίσης μεγάλη πληθὺς καὶ ποικιλία ὑπάρχει. Κροκόδειλοι ὑπάρχουσιν ἐν ὅλοις σχεδὸν τοῖς μεγάλαις ποταμοῖς τῆς Αἰθιοπίας, μάλιστα δὲ ἐν τῷ Τακαζέ τοῦ Τιγρέ (Tigré), οὐ σπανίως ἀνθρώπους καταβροχθίζοντες. Ἐκ τῶν ὄρεων ἰδίως ἀπαντᾷ ἡ ἐχιδνα (ισοδόλος)· βόας δ' ὁ συσφιγκτήρ (ἀνιοδόλος) ἀπαντᾷ ἰδίᾳ ἐν Ἀμάρα· ἔτυχεν ἡμῖν νὰ εἰδωμεν τοιοῦτον παρὰ τὰς θερμὰς ἀλιπηγὰς τοῦ Οὐανζεγκιέ, μήκους 11 γαλλ. μέτρων καὶ διαμέτρου εἰς τὸ παχύτερον μέρος 0, 45 ἐν νάρκῃ διατελοῦντα, φονευθέντα δὲ παρὰ τοῦ ἰδίου αὐτοκράτορος Ἰωάννου μετ' ἐπανειλημμένους πυροβολισμούς· οἱ ἐγγύρωσι λέγουσιν, ὅτι συνηθέστατα ὁ βόας τρέφεται διὰ τῶν ἀγελάδων, καὶ οὐ σπανίως δι' ἀνθρώπων.

Ἰχθύων εἶδη πολλὰ ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ποταμοῖς τῆς Ἀθησινίας καὶ ἐν ταῖς λίμναις Τσάνα καὶ Χαίικ· ἀξιοπαρατήρητον, ὅτι ἐν τῇ λίμνῃ Χασεγκιέ δὲν ὑπάρχουσιν ἰχθύς, ἴσως διότι ἐκεῖ ὑπάρχουσιν ἀναριθμητοὶ νῆσαι. Ἀλιεύουσι δ' αὐτοὺς ἢ διὰ δικτύου, ἢ ναρκοῦσιν αὐτοὺς πρότερον διὰ φυτοῦ τινος δηλητηριώδους παραπλησίον τῷ ἡμετέρῳ φλόμφω, καὶ κατόπιν τοὺς συλλαμβάνουσιν.

Ἐκ τῶν ὑμενοπτέρων ἐντόμων αἱ μέλισσαι ἄγαν διαδεδομέναι εἰσὶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἀθησινίας· τὸ μέλι αὐτῶν εἶνε πυκνότερον καὶ γλυκύτερον, ἂν καὶ στερεῖται τῆς εὐοσμίας τοῦ ὑμητίου. Ἐκ τοῦ μελιτος κατασκευάζουσιν οἱ Ἰθαγενεῖς τὸν οἶνον τῶν (οἱ χωρικοὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευάζωσι καὶ πίνωσιν οἶνον τοιοῦτον, ἀλλ' εἰδὸς τι ζύθου παρασκευαζομένου ἐκ τῆς κριθῆς φριχθείσης προηγουμένης μετὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι διαμονὴν αὐτῆς μέχρι φυτρώσεως καὶ μεταβληθείτης εἰς ἄλευρόν ἀναμιγνυόμενον κατόπιν μετὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος καὶ κατατακτικὸν ὀμένον ἐν ὑδρίαις εἰς ζύμωσιν, τὴν ἀναγκαίαν εἰς παραγωγὴν ποσοῦ τινος οἴνου πνεύματος), τὸν οὕτως δὴ τέκε παρ' αὐτῶν καλούμενον ὡδρόμελι· ἀνὰ ἓν μέρος μελιτος κοινοῦ καὶ φύλλων ἀγριελαιῆς ἢ φυτοῦ τινος καλουμένου γκέσσο μετὰ 5 μερῶν ὕδατος συναναμιγνύεται καὶ συνταράσσεται ἐν ὑδρίᾳ οὕτω ὥστε ἐντελῶς νὰ διαλυθῇ τὸ μέλι, καὶ ὁ κύμας οὗτος ἀποτίθεται εἰς ζύμωσιν μετὰ 5—7 ἡμέρας τὸ τέκε εἶνε ἥπιον· ἀπικτεῖται δὲ θερμοκρασίᾳ μέχρις 270 Κ. ὅπως ἀποτελεσθῇ ἡ ζύμωσις ταχύτερον, ἢν προκαλοῦσιν ἐκθέτοντες τὰς ὑδρίας αὐτὰς εἰς τὸν ἥλιον ἢ παρὰ τὴν πυρὰν τὸν χειμῶνα· ὁ οἶνος οὗτος εἶνε διουρητικὸς, ὑπακτικὸς καὶ μεθυστικώτατος ἢ ὅσον προῦποθέτει τις. Ὁ κηρός εἶνε δευτερευούσης ποιότητος.

Σχορπίοι εὗρηνται πολυπληθεῖς καὶ δηλητηριώδεις εἰς μέρη τινὰ μόνον. Ἐκ τῶν ἐλμίνθων ἡ ταινία κατοικεῖ εἰς τὸ παχὺ ἔντερον ἀπάντων τῶν Ἀθησινίων, ἐνεκα τῆς συνηθείας, ἢν ἔχουσιν οὗτοι, νὰ τρώωσιν ἀπλήστως τὸ ὠμὸν τῶν ἀγελάδων ἰδίως κρέας, τὸ μπρούντο (brundo, ὠμοδόειον)· ἐπίσης συνηθὺς εἶνε ἡ ἀσκαρίς, καὶ παρὰ τοῖς βοσὶ καὶ προβάτοις καὶ ταῖς αἰζῖν ἡ ὕδατις καὶ ὁ οὕτω δὴ καλούμενος σκώληξ τοῦ ἥπατος τῶν μύρκακτικῶν, σελαχόειδης μετὰ κεφαλῆς ὁμοιάζουσας τῇ τῆς νυκτερίδος.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρὶν λέγεται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὰ κυριώτατα τοῦ ζωικοῦ ὁργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνη καὶ Στρυχνίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οσμωτικὸν συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοπαγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἡμεγάλην ἐκτενήσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ γύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτεαὶ εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὁργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἀρεξίν, ῥυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς καθήσεως.

Ἡ κάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθῇναις παρὰ τῇ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαϊνῆς (Pétroléine).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιοῦ, διδάκτορος ἱατρικῆς τῆς ἐν Παρίσι τοῖς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Διπλωμὰ τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐργῶν 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργαστάσιον ἐν Aube villiers (Seine).

Λονδίνον, 103. London Wall.

Τῆς Πητρελαϊνῆς χρῆσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαϊνῆ, ἡ Γαλλικὴ Βασιλινῆ, ἥς χρῆσις γίνεται ἐν ἀπαι τοῖς νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρη, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γεῦσιν.

διὰ τῶν χαρακτηριστῶν δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ δοθείας. Μεγάλη γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἱατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαυμάτα, Παράδας τῶν μαστῶν, Ρωγμὰς, Εὐλογίαν, Ἐρυσίπελιν, Πιτυρίαν, Ἐκζεμα καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλης χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἡ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρίσκεται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand' Rue de Galata 35.

HEPOTONIKOS ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχον σκεύασμα ἀφομοιωσίμου.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σιδήρου.

Στομαχικόν, τονωτικόν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν ὁ πεπτοικὸς σιδηρὸς δὲν ἀποσυντίθεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ἄλλα τοῦ σιδήρου σκευάσματα.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν γεῦμα ἐν οἰκῇ τινὶ ὑγιᾶ.

ΟΙΝΟΣ ΗΕΡΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὴν φαγεῖν.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινῇ.

Μεγάλη ὁδὸς Γαλατᾶ 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ. ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ. ΝΕΥΡΑΣΙΕΣ

Τὸ **Βρωμίου** τοῦ HENRY MURE μετὰ **Βρωμιούχου καλίου** (μὴ ἐμπεριέχοντος χλωριούχον καὶ ἰωδιούχον κάλιον) ἐν χερσὶν τῶν ἱατρῶν τῶν ἐν Παρίσι τοῖς εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν αἰετα αποτελέσματα ἐπενεργικῶν σπουδαίως ἰάσεις, καθ' ἃ ἐν τοῖς περιοδικοῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμίου τοῦτου σκευάσματος ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ ἀφαιλέται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαρότητα, καὶ τὴν μαθηματικὴν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἁλτος ὡς καὶ εἰς τὴν συνένοσιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεραντσίαν.

Ἐκαστον κοχλεῖριον σεραπίου τοῦ HENRY MURE ἐνέχει 2 γραμμάτια βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλη ὁδὸς Γαλατᾶ. 35.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE Τὸ αὐτοφύες πικρὸν ὕ-
δωρ Rakoczy εἶναι ἐν
τῶν πλουσιωτέρων εἰς
στερεὰ συστατικὰ ὑδά-
των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
10000 μέρ. κύτου 571
μέρη στερεῶν συστατι-
κῶν καὶ προτιμᾶται εἰς
τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἔφθονον
βαλεῖον μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Rakoczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΛΑΒΑΦΩΝ LOSER

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rakoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεύον προ-
τιμᾶται καθ' ὅς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Butapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις
ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίοις, Charles-
Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καῖρῳ, Sch-
uss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
νάχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἑπα-
σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντζά. — *Στοιχεῖα ἱστορικοδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα ἐπὶ τῇ
παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

GALEZOWSKI. — *Des cataractes et de leurs operations. Confé-
rences cliniques.* — Brochure in 8o. de 52. P. Prix. 1. f. 50.
Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLET. *Ἱστορία τῆς Ἱατρικῆς.* μεταγλωττισθεῖσα καὶ
συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὀφηγητοῦ κ. **Π. Μ. Παρίση.** — Τιμᾶται
δρ. 7, καὶ εὑρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

*Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν τῆς φθίσεως τῶν
πνευμόνων, ὑπὸ Σπουδίστῳ Ἰω. Κανέλλῃ, ἱατροῦ. Εὑρίσκεται
παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρῳ κ. Ἰω. Κανέλλῃ ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 11.
τιμωμένη δραχ. 1.*